

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita B. Francisci Xaverii

Torsellini, Orazio

Coloniae Agrippinae, 1610

VII. Fracto Legationis consilio, nihilominus in Sinas pergit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42323

nia, æternis addictus vinculis, lepra insuper teterrima coopertus interiit; ut non magis Rex imperium, quàm Deus numen suum, vindicasse videatur. Cæterùm malis fatigatus oculos tandem aperuit, & vitæ labes salubri pœnitentia expiauit.

CAPVT VII.

Fracto Legationis consilio, nihilominus in Sinas pergit

NEc verò, fracto consilio, inuictus Xauerij animus fractus est; sed sibi non tam cum hominibus quàm cum communibus hostibus esse certamen ratus, ne quid omnino Satanæ cederet, summa ope contrâ tendendum putauit. Famâ acceperat, in Sinarum Regno custodias esse maximas ac refertissimas vinctis: peregrinos autem, qui sine fide publica in Sinas penetrassent, æternis vinculis mandari solitos. Quod terrori aliis fuisset, illi inuitamento fuit. Iam tum Christi hominumque amore ardens, sempiterno carceri se deuouebat, vinctis primùm, deinde per eos cæteris, Euangeliũ vulgaturus. Namq; spem conceperat,

*Studium
propagan-
da fidei.*

rat,

rat, si qui vincitorum Christi fidem secuti
essent, hos deinde emissos familiam quæ-
que suam ad Christum aggregaturos; in-
super, si Deo cordi foret, curaturos, ut
ipse quoque vinculis exemptus, Christia-
nam religionem propagaret. Itaque est
videbat hominum improbitate humanū
sibi auxilium in difficili ac periculoso ne-
gotio ereptum esse; nihilo secius tamen
diuino fretus præsidio in Sinas pergere
statuit, rem per semet utcumque tentatu-
rus; ut, si minus ipse in Sinarum Regnum
penetrare posset, at certè aperiret sociis
aditum, & posteris exemplum vel facti
vel conatus relinqueret. Ergo Balthasa-
rem Gagum, Duartem Syluam, & Petrum
Alcaceuam, socios & comites suos, di-
mittit in Iaponiam; ipse verò, vno sibi
socio & Sina interprete relicto, Malaca
discedit. In vrbs porta puluere de calceis

Puluerem de calceis excutit. (uti Christus præceperat Apostolis) ex-
cusso, ciuitati caelestem iram, multasque
& graues denunciat clades. Et denuncia-
Denunciatio calamitatum. tionis respondit euentus: nam breui bel-
lis, fame, morbis vrbs ita vastata atque
exhausta est, ut ex celeberrima ciuitate ad
solitudinem propemodum redigeretur.
Cæterum Xauerius, quamquam Pereni-
am Legatum ob impeditam Legationem,
maximosq; frustra in eam rem sumptus

factos

factos, mœrere non ignorabat, eum tamen, ne mutuus conspectus, vt fit, vtriusque auget mœrorem, discedens alloqui non sustinuit. Itaque illius solitudine magis anxius, quàm sua, amicissimum hominem è nauì per literas solatur, pollicens illam damno implicatam contumeliam & emolumento ipsi & honori futuram. Idque ita postea accidit: nam ab Rege Lusitanæ (cui Franciscus eum impensè commendauerat) magnis vel copiis vel honoribus auctus est, ornatusque. Xauerius igitur Sinas petens, in Pereriæ Legati nauim, ipso relicto, conscendit eiusdem permisso: vt nauis illum de amantissimi hominis non minùs desiderio, quàm beneficio, admoneret. Sub profectionem ad eum in nauim Vicarius venit, rogans, vt ad Præfectum vrbs salutarurus eat priùs, quàm soluat Malaca: videat ne sermonum præbeat materiam, si, prætermisso salutationis officio, tanquam ab alienata voluntate discedat. At Franciscus, diuini honoris magis studio, quàm iusta inflammatus ira; Egone, inquit, vt hominem è fidelium communione eiec- tum adeam salutandi causa? Egressum omnimero nunquam posthac neque ego illum, neque ille me visurus est in hac vita, ne post mortem quidem, nisi cum apud

*Excommu-
nicati cor-
poris
egressum o-
mni ope
vitat.*

apud

pud summum illum Iudicem in vale
 le Iosaphati eum accusaturus sum,
 quod in probissima turpissimaque cupi-
 ditate obcæcatus, tantam animorum im-
 pedierit messem. Nam rumores & suspi-
 ciones hominum neutiquam vereor,
 cum satis constet ei sacris interdictum
 esse: proinde eius sermonis congressus-
 que contagionem omnibus defugien-
 dam; idque mea potissimum auctorita-
 te exemploque declarari oportere. Quin
 potius periculum foret, inquit, ne mea
 execrandi hominis salutatio multum de
 Pontificia nota, deque excommunica-
 tionis detraheret poena. Committerent
 utique, ut alij cum illo & congressu &
 colloquio sine vlla religione, me aucto-
 re, iungerentur. Quocirca suas secum i-
 pse res agat; me quidem amicum non
 habebit, quamdiu habuerit inimicum
 Deum. Hac oratione Vicarium conui-
 ctum cum dimisisset, mense Iulio soluit,
 è Malaca quamprimum excedere festi-
 nans. Inde ad Sincapuranum fretum eum
 substitisset, amicorum haud parum me-
 mor, Iacobum Pereriam Legatum, recenti
 casu afflictum, rursus non amicam magis
 quam piam epistolam recreavit, enixè orans
 ut accepto vulnere consilio ac prudentia
 inderetur: atque illo ipso tempore au-

dius quàm aliàs per Confessionis & Cō-
 munionis Sacramenta Deo mentem ap-
 plicans, certam ab eo solatij peteret me-
 dicinam: seque ad diuinam voluntatem
 totum fingeret formaretque. Neque e-
 nim dubitandum esse, quin illa contu-
 melia ac molestia in decus ac lætitiā
 esset ei aliquando cessura. Inde nauiga-
 tione repetita, comites eius duo diurnū
 in morbum inciderunt, quibus in curan-
 dis subleuandisque assiduè Francisci be-
 nignitas patientiaque exercita est; ne cru-
 cis amatori vllō tempore deesset crux.
 Ceterū secundis ventis vsus, tertio mense
 quā ē Malaca soluerat, ad Sinas peruenit.

CAPVT VIII.

*Sinarum fines frustra patefacere eo-
 natur.*

SINARVM Regio Asiæ pars est vltima.
 Spatio locorum, & oppidorum fre-
 quentiā, nulli earum gentium secunda.
 quippe eius longitudo ampliùs CCCC.
 leucarum, latitudo CCC. perhibetur;
 vrbibus autem habitatur ita frequenti-
 bus, vt, superante multitudine, etiam flu-
 mina ipsa distentis constrata nauigiis in-
 colantur. Ab Oriente ac Meridie Ocea-
 no cingitur: à Septētrionib⁹: muro latissi-
 mo ac penè infinito diuiditur ab iis Asiæ
 Scy-

*Mœroris
 & arum-
 narum so-
 latia à
 Deo petē-
 da per Sa-
 cramenta*

*Sinarum
 regionis
 descriptio.*